এটা ভাষাই ~~আ~~ আন এটা ভাষাৰ ওপৰত কেনে-
দৰে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে, কোনটো ভাষাই সামাজিক,
সাংস্কৃতিক, ৰাজনৈতিক আদি ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব লাভ
কৰে, সেইবোৰৰ বিষয়েও ভৌগোলিক ভাষাবিজ্ঞানে
জনাৰ সুযোগ দিয়ে। বৰ্ণনাত্মক ভাষাবিজ্ঞানৰ
আন এটা উল্লেখযোগ্য দিশ হ'ল - গঠন কেন্দ্ৰিক
ভাষাবিজ্ঞান। সাম্প্ৰতিক কালত ই গঠন সৰ্বস্বতাবাদ
নামৰ এটি বিশিষ্ট মতবাদ ৰূপে ভাষাবিজ্ঞানত
প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে। ভাষাৰ উপাদান (ধ্বনি, ৰূপ, শব্দ,
বাক্য) ~~আদিৰ~~ ৰ সমন্বয়ত গঢ় লৈ উঠা এটা
কোনো এটা ভাষাৰ আমূল তথ্য পৰিপূৰ্ণ ৰূপত
ওপৰত গঠন সৰ্বস্বতাবাদী সকলে গুৰুত্ব আৰোপ কৰি
বিশ্লেষণ কৰে আৰু এই বিশ্লেষণত ভাষাৰ
উপাদানসমূহক বিচ্ছিন্নকৈ নেদেখুৱাই সামগ্ৰিক
ভাৱে বিচাৰ কৰে। বৰ্ণনাত্মক ভাষাবিজ্ঞানত ভাষাৰ
চাৰিটা স্তৰ ধ্বনিতত্ত্ব, ৰূপতত্ত্ব, বাক্যতত্ত্ব আৰু
অৰ্থতত্ত্ব সম্পৰ্কে পুংখানুপুংখভাৱে পৃথকভাৱে
অধ্যয়ন কৰা হয়। ভাষাবিজ্ঞানীয়ে ভাষাৰ অধ্যয়নত
ক্ষেত্ৰ অনুসন্ধানৰ দ্বাৰা দৈনন্দিন জীৱনত ব্যৱহাৰ
কৰা শব্দসমূহ প্ৰথমে বাছি উলিয়াই আৰু
ধ্বনিসমূহৰ বিষয়ে প্ৰণালীবদ্ধ অধ্যয়ন কৰিব লাগে।
ইয়াৰ পিছত স্বৰ - ব্যঞ্জন ধ্বনি, বৰ্ণ; উপধ্বনি, দ্বিস্বৰ
ধ্বনি, ত্ৰিস্বৰ ধ্বনি, যুক্তব্যঞ্জন, শ্বাসাঘাত, সুৰ
আদি নিৰ্ণয় ~~কৰিবলৈ চেষ্টা~~ কৰা হৈছে। ধ্বনিতত্ত্ব
বিশ্লেষণৰ বিষয়। ~~ধ্বনিতত্ত্ব~~ ধ্বনি সংযোগৰ ফলত

সৃষ্টি হোৱা ৰূপসমূহ যেনে - বিভক্তি, প্ৰত্যয়, লিংগ,
বচন আদিৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰাই হৈছে ৰূপতত্ত্ব
কাম। ধ্বনি সংযোগ আৰু ৰূপ সংযোগৰ ফলত
সৃষ্টি হোৱা পদসমূহক অৰ্থৰ সংগতি ৰাখি দ্বাৰা
ক্ৰমত ৰখাই ~~বাক্য~~ বাক্য সৃষ্টি কৰা হয়। তদুপৰি
বাক্যৰ বিভিন্ন প্ৰকাৰ, নতুন নতুন বাক্যৰ সৃষ্টি আদি
কথাবাৰ্তো
বাক্যতত্ত্বৰ অন্তৰ্গত বিষয়। বৰ্ণনাত্মক ভাষাবিজ্ঞানৰ
অৰ্থতত্ত্ব দিনত শব্দ আৰু অৰ্থৰ সম্বন্ধ, পৰিবেশ
আৰু পৰিস্থিতি অনুসাৰে শব্দৰ অৰ্থ ভেদ, শব্দৰ
সমাৰ্থ, বিপৰীতাৰ্থ আৰু শব্দৰ মাজত লুকাই থকা
অন্তৰ্বৰ্তী অৰ্থৰ, বিশ্লেষণ ~~বৰ্ণনাত্মক ভাষাবিজ্ঞানে~~
~~আদানি~~ কৰা হয়। বৰ্ণনাত্মক ভাষাবিজ্ঞানৰ
(ঘ) ~~ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞান~~ পদ্ধতি অৱলম্বন
ৰচনা কৰা এনে গ্ৰন্থৰ নাম হল — ড° প্ৰমোদ
চন্দ্ৰ ভট্টাচাৰ্যৰ 'A Descriptive Analyses of the
Boro Language'।